

No hi ha dubte que l'estat d'opinió barcelonista ha entrat en una etapa de reactivació de la qual, si es respecten els principis de serenor i de diàleg, tot el Futbol Club Barcelona en sortirà molt beneficiat.

El debat barcelonista, més obert que mai

ARXIU / JORDI PLAY

Amb la intenció de posar fi a la situació que ha afavorit el pensament únic dins l'entitat tres plataformes de debat barcelonista—dues d'oposició i una d'opinió— lluiten per un canvi de model del club. La idea és que volen ser una alternativa de poder dins una entitat governada per la mateixa persona des de fa més de vint anys. A l'oposició diària de l'Elefant Blau i a l'oficialització d'una candidatura dirigida per l'empresari Joan Castells, president de la mútua FIATC, s'hi ha afegit ara Força Blaugrana, una plataforma de debat capitanejada per l'ex-tresorer del FC Barcelona i president de Fibanc, Carles Tusquets. Tots tres moviments, quatre, si hi sumem el Fòrum Samitier presidit per l'empresari Jaume Llauredó des de 1989, presenten un discurs que coincideix en la necessitat de deixar entrar aire nou al despatx presidencial del FC Barcelona. És ben clar, doncs, que en cas d'unió de forces Josep Lluís Núñez tindrà davant seu una oposició més ben organitzada i amb més recursos per destronar-lo.

No oblidem el menyspreu que el màxim mandatari barcelonista ha demostrat aquestes darreres setmanes pels dos principals valors democràtics de l'entitat, el cens i els estatuts (“De què serveixen els estatuts? No els he llegits, no em preocupen; a mi, em preocupa la meua gestió”, va dir a Canal Barça), un menyspreu que li pot sortir car en els comicis vinents. Després de plantar cara als veïns del barri de les Corts (va acusar l'associació

veïnal de mantenir la prostitució a la zona del Camp Nou), als partits polítics de l'Ajuntament (pel projecte Barça 2000), a la Generalitat (per la Ciutat Esportiva), a uns quants mitjans de comunicació (“hi ha empresaris de mitjans informatius que volen dominar el club”); després de desqualificar l'oposició (“només diuen *tonteries*”) i de desautoritzar la seva directiva (“si seguim així, el dia que em presenti, no ho puc fer amb aquesta junta”), Núñez es podria trobar ben sol en els pròxims comicis tal i com ell mateix ja va vaticinar en una junta directiva (“no vull morir crucificat com Jesucrist després del que he donat al club”). És clar que, com sempre, el soci culé tindrà la darrera paraula.

Si és cert que les eleccions a la presidència del FC Barcelona no toquen fins l'any 2002, també tot indica que Josep Lluís Núñez no acabarà el mandat actual, vigent des del juliol del 1997, i que convocarà eleccions aviat. Una font que podríem situar dintre l'oposició tradicional diu que Núñez avançarà les eleccions aquest mateix any, si el primer equip de futbol guanya la Lliga o la Lliga de Campions. “Això serà així per tot l'enrenou que ha tingut amb la seva junta directiva i per la controvèrsia amb el projecte Barça 2000. Unes eleccions victorioses serien per a Núñez un referèndum triomfal sobre l'afer Barça 2000, perquè podria tenir uns nous directius que haurien de posar-hi el coll, en aquest projecte faraònic. A més, Núñez les podria convocar aquest

estiu per tornar a deixar l'oposició sense temps de preparar-se".

És una hipòtesi contradictòria a les paraules del vice-president i portaveu Joan Gaspart que, en una conferència de premsa el passat 9 de febrer, va demanar paciència als opositors "perquè les eleccions no seran fins el 2002" a la vegada que convidava "als amics discrepants Tusquets, Castells i Laporta" a no fer "desgast i demagògia" fins a la propera cita electoral.

Sigui com sigui, l'actual president del Barcelona encara no ha fet saber el seu desig d'optar a la reelecció, per molt que que gairebé tothom ho doni per fet. Si hem de fer cas de les paraules d'una persona del seu entorn, Núñez segurament que es tornarà a presentar. "El president és molt president, tot i que ja veurem quin plantejament en fa, perquè l'accident de l'estiu passat va ser molt greu. El projecte Barça 2000 és un caprici seu i el vol veure fet realitat. Aquesta és la principal raó que em fa pensar que continuarà".

1997: Renovació Barcelonista cerca candidat.

Així doncs, i temerosa de qualsevol moviment, l'oposició, escarmentada per la convocatòria inesperada de l'any 1997 (el 15 de juny Núñez citava els socis a les urnes per al 27 de juliol), sembla que ara ho tingui tot lligat per entrar a fons, i quan calgui, en la lluita electoral. Ben al revés d'ara fa dos anys, quan un grup de socis barcelonistes va fracassar en l'operació de buscar un candidat de consens per evitar que Núñez tornés a guanyar sense oposició. La manca de temps per a preparar una candidatura digna fou la raó esgrimida pels possibles candidats d'una plataforma dita Renovació Barcelonista i integrada per socis barcelonistes com ara ex-directius, empresaris del Cercle d'Economia, membres de l'Institut de l'Empresa Familiar i contertulians del Cercle Equestre. Entre els socis blau-grana temptejats per la plataforma opositora perquè encapçalessin una candidatura hi havia prohoms com el doctor Santiago Dexeus, l'ex-ministre Ernest Lluch, l'ex-secretari de l'esport Jo-

sep Lluís Vilaseca, i els empresaris Francesc de Carreras, Joan Uriach, Leopoldo Rodés, Josep Martínez-Rovira i Jaume Tomàs. Són precisament aquests quatre darrers que han contribuït a impulsar Força Blaugrana, la plataforma que ara vol debatre el model de futur del club. Per raons personals els uns, i professionals els altres, el juny del 1997 van refusar la proposta de Renovació Barcelonista. A més, sembla que la irrupció del món informatiu en el negoci del futbol en va espantar més d'un. Segons una persona que va participar en algu-

bancs de dedicació professional i manca de temps material per preparar la candidatura. Castells recorda: "Vaig considerar que no podia improvisar unes eleccions d'un club molt seriós, que requereixen un període de preparació important per a fer conèixer les idees i copsar les opinions dels altres". El cas de Tusquets és similar. I fins i tot un dels impulsors d'aquella candidatura assegura que l'ex-tresorer del FC Barcelona va rebre una telefonada de la cúpula executiva de la Generalitat desaconsellant-li l'aventura electoral amb

MARC VILA

nes reunions, "Leopoldo Rodés, president de Media Planning, i Josep Martínez-Rovira, també de la mateixa empresa, ja s'hi venien, a anar de caps de fila, però algú de la plataforma no ho va veure gaire clar, perquè va malpensar que allò podia tractar-se d'una 'operació Polanco' amb la idea d'apoderar-se del club" (una referència a la relació entre Prisa i Media Planning, empresa publicitària capdavantera de l'estat espanyol, en un context en què els grans grups mediàtics ja s'havien ensenyorit d'uns quants clubs de futbol).

Arribats en aquest punt totes les mirades se centraven en dos noms, Carles Tusquets i Joan Castells. Però tant l'un com l'altre van estimar-se més d'esperar una altra oportunitat i van al·legar entre-

una frase força eloqüent: "El país necessita banquers i no presidents del Barça".

Tots aquests moviments de l'oposició no foren pas inútils. Si bé el 27 de juliol Núñez va guanyar amb un bon marge de vots el seu competidor, Àngel Fernández, amo de la immobiliària Don Piso, les aspiracions de la plataforma renovadora no es van pas dissoldre, encara que vagin passar un període de latència.

La tardor d'aquest mateix any algunes de les persones que havien assistit a les llargues reunions nocturnes per buscar un candidat formaren una plataforma anomenada l'Elefant Blau. El seu portaveu, Joan Laporta, recorda que el primer cop d'efecte, que en justificava l'aparició, fou el vot de censura con-

Joan Castells president de la mútua FIATC, podria ser un dels candidats per destronar l'actual president del Barça en els propers comicis. El mes de maig Josep Lluís Núñez complirà 22 anys al capdavant del Barça. Les forces opositores ja mouen peça perquè el mandat no s'estengui al quart de segle.

Força Blaugrana, Associació pel Futur Blaugrana, l'

A sota, Carles Tusquets, president de Fibanc, que actua com a portaveu de la plataforma Força Blaugrana. L'ex-tresorer del Barça aposta per un canvi en el model de gestió de l'entitat. De moment, prefereix no parlar d'eleccions tot i que es mostra obert a dialogar amb els altres grups opositors.

tra Núñez. "Els resultats de la moció ens van legitimar a fer oposició, sense la qual no entenem la democràcia. En dos anys hem mobilitzat molta gent, i hem de recordar que 15.000 socis van votar contra Núñez, no pas en favor de l'Elefant Blau, en aquell vot de càstig. Ara som oposició activa i crítica, perquè no acceptem la manera com va el club; però també som oposició constructiva, seriosa i responsable, perquè hem argumentat totes les nostres actuacions. Hem afegit desgast al senyor Núñez, i això ens fa pensar que ja ha arribat l'hora de fer-lo caure". Si el vice-president Joan Gaspart assegura que sap qui hi ha i qui finança aquest grup opositor —encara que de moment s'estimi més de guardar silenci—, l'Elefant Blau defensa la seva independència de tot grup de pressió o polític: "A l'Elefant Blau només hi ha persones que estimen el Barça, i no hi trobareu cap partit polític hegemònic; això sí, tots ens movem en el ventall del catalanisme i prou", remarca Laporta.

Debat en blau i grana. Les lleis que han marcat, aquests darrers temps, l'evolució del futbol mundial, més canalitzat com un negoci-espectacle que res, ha motivat un seriós debat sobre l'orientació que ha de seguir el FC Barcelona, si no vol perdre la petja dels grans clubs europeus, tot mantenint ben viu l'esperit romàntic expressat històricament per la divisa "més que un

club". A aquest plantejament, cal sumar-hi les crítiques a certs aspectes de la gestió del president Núñez i de la seva junta directiva, com també a la manera de governar el club, que últimament ha estat, com a mínim, qüestionable.

En aquests moments, l'Associació pel Futur Blaugrana, Força Blaugrana i l'Elefant Blau representen el debat extern sobre el fons i la forma de l'element barcelonista. Si els seus arguments presenten força coincidències, les seves estratègies, en canvi, difereixen. Joan Castells, de Futur Blaugrana, aspira a la presidència i ja es fa conèixer als socis. Carles Tusquets, de Força Blaugrana, vol debatre el model de club i després donar suport al candidat que en reculli les conclusions finals. En fi, Joan Laporta, portaveu de l'Elefant Blau, assegura que faran costat al candidat que segueixi el decàleg del grup. Tots tres han parlat a EL TEMPS dels seus idearis, de les eleccions i de la formació d'una possible mesa de consens.

Joan Castells, de quaranta-set anys, reconegut empresari del ram de les assegurances, és president de FIATC, la primera mútua de Catalunya, tot i que vol deixar molt clar que, per qüestions ètiques, la seva empresa mai no tindrà cap relació amb el FC Barcelona. "Hi ha empreses del sector que, si fan bones ofertes de patrocinis o volen formar part de la Fundació, tindran les portes obertes, però FIATC no optarà mai a

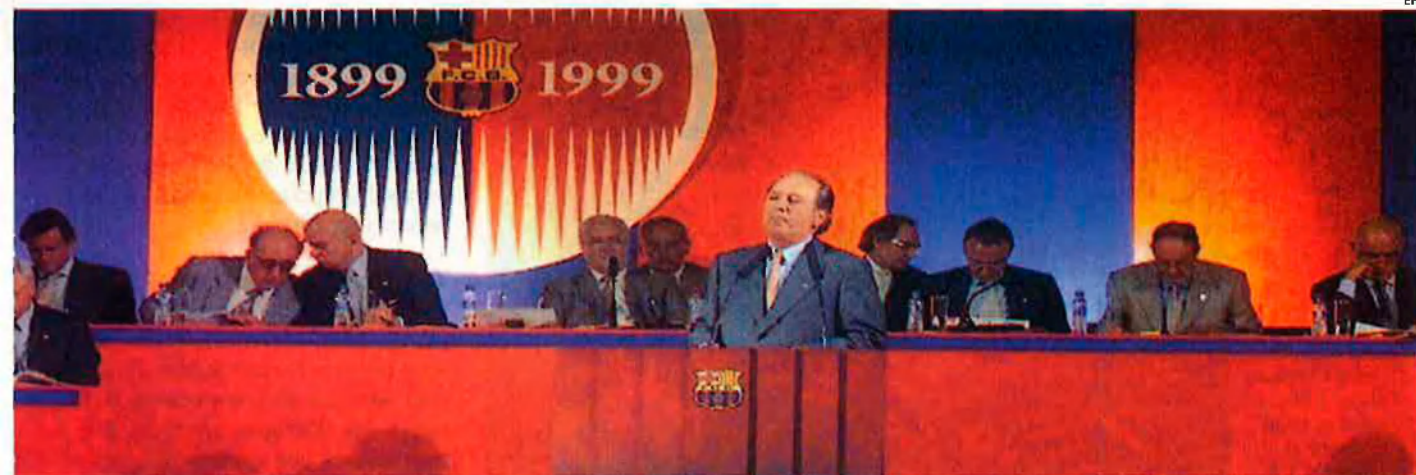

aquestes possibilitats perquè ningú no pugui pensar malament". Des de fa un any Castells i el seu grup, la plataforma Associació pel Futur Blaugrana, treballen per presentar una candidatura sòlida a les eleccions i, en principi, Castells n'és el cap de fila, per més que tampoc no és descartable "cap mena d'unió amb un altre grup per fer encara més sòlida la candidatura". A l'Associació pel Futur Blaugrana, hi treballen unes cent persones, la majoria executius d'empresa i professionals lliures. Castells s'estima més de no donar gaires noms, potser perquè alguns tenen càrrecs importants a Catalunya, encara que per damunt de tot són socis del Barça "amb ganes de canviar moltes coses del club".

El seu ideari té tres àmbits: social, esportiu i econòmic. Per Castells, sovint, i donada l'envergadura i la dimensió mundial del club, oblidem que el Barça és un club de socis i que sense el seu suport l'entitat no hauria arribat on ha arribat. "Partint d'això, crec que han de canviar l'estil i la manera de tractar les persones, perquè actualment qui no pensa com el senyor Núñez és considerat enemic del club. A banda dels títols i del patrimoni, la qüestió social és molt important perquè, si no funciona, podem veure el Barça convertit cada vegada més en un espectacle i menys en un club de socis, que és el que ha estat tota la vida. En l'àmbit esportiu volem que les persones s'identifiquin encara més amb el club, tant si són de casa com si són de fora i volem una po-

JORDI PLAY

lítica més activa de planter. I l'aspecte econòmic, es pot millorar quant a distribució de despeses. En aquest moment tenim uns comptes de resultats molt justets, perquè hi ha hagut fitxatges molt cars i alguns són a la banqueta". Quan demanem a Joan Castells si creu que pot guanyar les eleccions, respon amb molta fermesa: "El que puc veure quan vaig per les penyes i visito grups de barcelonistes és que hi ha més persones en favor del canvi que no pas contra".

Carles Tusquets, quaranta-vuit anys, és el president executiu de Fibanc. Entre més càrrecs, ha estat president del Cercle d'Economia i tresorer i president de la comissió econòmica del FC Barcelona, amb Josep Lluís Núñez. L'artífex de la venda de Maradona al Nàpols l'any 1984 és el portaveu de la plataforma Força Blaugrana, presentada a mitjan desembre. Segons Tusquets, Força Blaugrana neix amb la idea de ser una iniciativa inèdita a Can Barça: pensar com ens agradaria que fos el model del club el segle XXI. "El món del futbol i de l'esport ha canviat molt i un club com el Barcelona, que té unes arrels de país i culturals molt definides, ha de competir amb un món cada vegada menys arrelat i en què la vida mitjana d'un jugador en un equip no té res a veure amb la d'abans. D'aquest interessant debat, n'ha de sortir un model de Barça que és el que ens agradaria, i a partir d'aquí el candidat a president que en reculli les bases tindrà el nostre suport. Si no n'hi ha cap, nosaltres mateixos mira-

rem de propiciar una alternativa, que tant pot ser una de les vint persones fundadores com algú de fora que s'hi afegeixi".

Amb frases com "repensar el Barça" i "no critiquem sinó que construïm" vint persones de pes del món empresarial i financer català han creat aquest lobby. Un detall destacable és que a Força Blaugrana no hi ha cap constructor. Si bé Tusquets reconeix que els vint promotors tenen un pes espe-

**Joan Castells
està convençut
que un ampli
sector del
barcelonisme és
a favor del relleu**

cífic com a empresaris d'èxit, "Força Blaugrana no és una idea elitista, sinó que intentarem d'obrir-nos a tota mena de socis de tot arreu del país". A més de Tusquets, dins el grup hi ha els patrons Leopoldo Rodés, president de Media Planning i vice-president del consorci del MACBA, Albert Costafreda, president del Grup Panrico-Donuts, Josep Lluís Bonet, president del Grup Freixenet, Pere Fontana, president de la vella Banca Catalana, Joan Uriach Marsal, president de Laboratoris J. Uriach & Cia, Joan Rosell, president de la

Patronal Catalana Foment pel Treball i de Fecsa-Enher, Jaume Tomàs, conseller delegat del grup Agrolimen i president del saló Alimentària, Lluís de Carreras, president del Consell de l'Àudiovisual de Catalunya i fill de l'ex-president barcelonista Narcís de Carreras, Manuel Carreras, president de l'agència Benkers, Carles Colomer, fill del fundador de Henry Colomer, Alejandro Escoda i Rafael Fontana, advocats del bufet Cuatrecasas, Jaume Guardiola, delegat del BBV a Puerto Rico, Pablo Fisas, delegat de Sati, Josep Maria Juncadella, fill del fundador d'Indústries Burés i Coma Cros, Josep Martínez-Rovira Vidal i Alfonso Rodés, de Media Planning, i Andreu i Rafel Soldevila Casals, propietaris de la tèxtil Mitasa.

Durant aproximadament un any Força Blaugrana organitzarà cinc o sis reunions per traçar el camí a seguir pel FC Barcelona el segle vinent. Vol debatre amb professionals de la gestió esportiva aspectes com l'administració del club i el paper de la junta directiva en la plantilla executiva, la funcionalitat de la secretaria tècnica, com es pot lluitar amb les societats anònimes que cotitzen a borsa i amb empreses de grups multinacionals que controlen clubs de futbol, quin ha de ser el model d'associats, si representació dels socis o elecció. La plataforma ha convidat el president Núñez perquè els conegui i sapiga quines són les nostres intencions. "Malauradament, no n'hem obtingut resposta", es queixa Tusquets, que sap que el club ha creat una co-

El soci barcelonista haurà de decidir entre la continuïtat o la renovació a can Barça.
I Josep Lluís Núñez, en cas que sigui reelegit, farà una bona reestructuració de la seva junta directiva. Noms com els de Folchi i Aguilar, implicats en el cas Aguiar, o algun directiu convergent seran els primers de caure.

L'empresari **Jaume Llauredó** és un històric del moviment opositor a Núñez. El dinamitzador del Fòrum Samitier vol ajudar a fer realitat el relleu en el poder a can Barça. Aquest també és el màxim objectiu del col·lectiu l'Elefant Blau, (a sota) el grup opositor que desprèn més adrenalina a l'hora de criticar Josep Lluís Núñez.

ARXIU / RICARD CUGAT

missió per explicar a l'actual president del Barcelona el contingut de les reunions de Força Blaugrana.

Segons el portaveu de la plataforma, les intencions inicials de Força Blaugrana són d'oferir "un debat no centrat en l'accés al poder, sinó en el model de club del futur", si bé puntualitza que al fons hi ha una clara voluntat reformista: "El soci del Barcelona ha d'entendre que des del moment que sortim és perquè volem debatre el futur del club; i si ho fem, ja s'entén que pensem que el model actual no és el més adequat". I remarca: "Hi ha un missatge clar al soci: en aquesta ciutat i per a aquest club hi ha

persones amb prou entitat per a presidir el Barcelona".

A l'hora de parlar de temes tan delicats com els resultats d'una possible conversió del FC Barcelona en societat anònima o del projecte Barça 2000, tant Castells com Tusquets es mostren molt prudents. Pel president de la FIATC, "no té sentit que un club com el Barcelona adopti la figura jurídica d'una societat anònima, cosa que només s'entendria si fos un club amb poc suport social, que no és el cas del Barça". Carles Tusquets creu que s'han de mirar les possibilitats que hi ha i estudiar-les amb serenor, mantenint un principi inalterable: que cap soci no tingui una acció més que un altre. "Quan jo vaig dir això el dia de la presentació de la plataforma ja em van acusar de voler convertir el Barça en una SA, i no és cert. Només dic que amb el principi 'un soci, un vot', es pot parlar de tot".

Quant al megaprojecte urbanístic Barça 2000, Tusquets assegura que no el coneix prou, si bé creu que és bo que el club tracti de rendibilitzar al màxim tot l'entorn del Camp Nou, sempre amb la complicitat de tots els afectats. "Crec que val la pena d'estudiar com es poden configurar totes les propietats immobiliàries del club pensant en els esportistes i en els socis de l'entitat". En la mateixa sintonia ideològica, Joan Castells comenta:

"No estic pas contra la junta que proposa de traslladar la ciutat esportiva fora de Barcelona i que, a l'espai esportiu de les Corts, s'hi busquin alternatives vinculades als usos urbanístics del lloc, com ara espais d'oci permesos per les ordenances municipals".

Tots per un i un per tots? Tant l'equip de Castells com la plataforma de debat Força Blaugrana, el grup opositor Elefant Blau i el Fòrum Samitier admeten que és bo que a les pròximes eleccions hi hagi només una candidatura que representi tots els socis que no accepten la gestió de la junta directiva actual. Es hora, doncs, de parlar de la formació d'una "força de consens". Fins i tot el president Núñez és conscient d'una possible aliança, si fem cas d'una opinió d'una persona de prop seu: "Les plataformes oposidores s'acabaran aliant i faran un front comú en les pròximes eleccions".

Això ho té molt clar Jaume Llauredó, promotor del Fòrum Samitier, i que darrerament s'ha centrat en l'oficialització de les seleccions esportives catalanes. Segons Llauredó, "la nostra idea fundacional fou unir Barça i cultura i, avui dia, això es fa des del club, per la qual cosa ens sentim satisfets". Llauredó és partidari de la unió de tots aquells que no combreguen amb els actuals dirigents blau-grana: "Proposo el consens de tots els grups opositors. Hem de mirar de muntar un grup de gent amb ganes de canviar Can Barça. I no hi pot haver protagonismes. Cal posar-se d'acord a buscar el candidat que anirà al davant, però pot ser complicat, perquè sempre pot sorgir una enemistat personal o professional. La meua proposta és Joaquim Xicoy, ex-president del Parlament, o Josep Lluís Vilaseca, ex-secretari general de l'Esport.". Llauredó, que ja anuncia que no es presentarà a les eleccions, vol fer els impossibles per acabar "els personalismes que hi ha dins el club" i fer que el Barça recuperi el sentiment de país. "Cal buscar noves tendències a l'entitat i professionalitzar-la molt més".

El president de la Plataforma Pro

Seleccions Catalanes podria ser l'amfitrió de la primera reunió de consens dels grups opositors, a partir del mes de març. Mentrestant, vetllarà l'evolució del decret que ha de desenvolupar la Llei de l'Esport Català en els aspectes relatius als processos electorals dels clubs esportius. I promet emprendre una iniciativa legislativa popular, com ja va fer amb les seleccions catalanes, si el decret no és prou efectiu: "Si la Generalitat no compleix les seves promeses, hauré d'anar per la via popular perquè es canviïn els estatuts dels clubs esportius. Volem unes modificacions que evitin la discriminació que significa haver de presentar avals econòmics, que obliguin a mostrar el cens social i que garanteixin el rigor democràtic d'un procés electoral".

Carles Tusquets veu clar que donarà suport a qui adopti el model del club resultant de les reunions promogudes per Força Blaugrana, tot i que ara com ara no vol parlar d'aliances: "Es un tema que durant aquest any no tocarem. En teoria, falten dos anys i mig per a les eleccions, si no és que s'avancen, encara que no veig cap raó objectiva perquè així sigui. El nostre és un debat que no es basa en la manera d'arribar al poder, no visitem penyes, no sortim a la premsa... A partir de les reunions hem de veure quines coses han canviat

en positiu i, pensant ja en les eleccions, caldrà veure com es configura un possible candidat, i veure si el senyor Núñez es presenta, que encara no ho ha dit. Amb la resta de grups, ja ens coneixem, perquè Barcelona és relativament petita, però a partir d'aquí tothom té una filosofia més o menys diferent".

Pel candidat Joan Castells interessa que hi hagi una certa unió i només una candidatura opositora: "Si el senyor Núñez es torna a presentar ell, des de dins el club té molt d'avantatge respecte dels altres candidats. Per tant, entenem que s'ha d'intentar que les persones que volen un canvi al Barcelona vagin unides; i si és així, la cosa més normal és que ens posem d'acord". A la pregunta de si ja s'ha formalitzat cap contacte amb els altres col·legues, Castells respon amb diplomàcia: "Sabem que Força Blaugrana és una plataforma de debat, però si, a més, vol ser una alternativa electoral, em penso que el diàleg, com a mínim, hi haurà de ser. Després no sé si ens entendrem o no. Tots som socis del Barcelona i no concebo un Barcelona desunit. L'ideal seria que hi hagués un consens dels barcelonistes que volen que hi hagi un canvi al club, entenent que el president actual ja ha cobert unes etapes. Quant a l'Elefant Blau, crec que són un grup de persones que han treballat pel mateix objectiu i, en la mesura que

volguessin treballar en positiu, tampoc no seria descartable que alguna persona hi participés, però això s'hauria de pactar entre tots. Veiem molt clar que anar dividits no és bo".

I és clar, Joan Laporta, portaveu de l'Elefant Blau, també hi diu la seva. D'entrada mostra "respecte i cautela" per l'aparició de Força Blaugrana i "celebra" la voluntat de Joan Castells de presentar-se a les eleccions. "Hem de parlar clar i veure qui té més possibilitats de guanyar. Només hi ha d'haver un candidat per a contrarestar Núñez. Nosaltres donarem suport al candidat de consens, si segueix els punts del nostre decàleg". Actualment l'Elefant Blau impulsa la Mesa de Consens Barcelonista, a la qual podran adherir-se tots els socis que vulguin contribuir "a la democratització del Barça" i a reformar els estatuts del club. Aquest grup vol que la nova carta magna del barcelonisme reconegui expressament que els propietaris del club són els socis, i que prevegi el referèndum per a qüestions essencials que afectin els socis o el model associatiu del club, el sistema d'elecció dels socis compromissaris per sufragi universal, la limitació dels mandats presidencials a un màxim de dos períodes de quatre anys, una data fixa per a les eleccions, a banda aclarir qüestions relatives a la comissió econòmica, la Fundació, el planter, les penyes i la tutela del cens social.

El cens, la clau de volta. L'Elefant Blau ha demanat a la Secretaria General de l'Esport la tutela de la llista de socis. Segons el màxim òrgan esportiu de la Generalitat, a partir del setembre o l'octubre un decret que desenvoluparà la Llei de l'Esport del 1988 obligarà tots els clubs esportius a obrir el cens social als associats perquè hi puguin fer les al·legacions corresponents en època electoral. Actualment els estatuts del FC Barcelona, supeditats a la màxima llei esportiva, no obliguen la junta directiva a mostrar el cens als socis, qüestió que ha estat qualificada de poc ètica per una bona part del barcelonisme. Segons fonts oficials

Tots els grups opositors han deixat clar que les seves intencions van adreçades a portar el club pel millor camí possible. I en aquesta línia, no pensen enterbolir l'actualitat esportiva del primer equip, immers en una lluita per conquerir la Lliga, la Copa i la Lliga de Campions.

L'oposició dels veïns del barri de les Corts al projecte Barça 2000 ha estat un contratemps per Josep Lluís Núñez, que espera veure començat aquest projecte urbanístic abans de les eleccions. En el club pensen que enguany es posarà la primera pedra del parc lúdic blau-grana.

del club, el cens està tan bé o tan malament com vol el soci. "Si es deixen o es venen carnets, és normal que molts dels titulars no puguin anar a votar, però qui no participa en les eleccions és perquè no vol. A les darreres eleccions la participació fou del 44,02% [en realitat fou del 34,38% segons dades oficials] i en un sol centre electoral quan a les eleccions autonòmiques fou del voltant del 50% i en milers de col·legis electorals".

No ho veu pas així, evidentment, Joan Laporta: "Si no es regularitza el cens, que és la garantia democràtica per excel·lència, mai no podrem derrotar en Núñez a les urnes. No pot ser que ell sigui l'única persona que en pugui disposar, que el pugui manipular, que no el deixi a disposició dels candidats, i que permeti, intencionadament, que sigui irregular. A la Secretaria General de l'Esport, els hem demanat que adoptin les mesures pertinents per actualitzar el cens, com sigui que no es pot permetre que inclogui morts i que hi hagi la sospita que aquests morts també voten".

L'Elefant Blau també ha demanat a la Generalitat que es formi un organisme públic per tutelar les prò-

ximes eleccions a la presidència del Barça, amb vista a garantir la igualtat dels candidats, la llibertat de vot, la puresa del procés electoral i l'accés al cens dels candidats, tan bon punt hagin presentat l'aval bancari corresponent i aportat les signatures de suport necessàries. Joan Castells troba bé que el cens es dipositi en un ens neutral com seria la Secretaria General de l'Esport, "perquè tothom tingui les màximes garanties que no pot haver-hi irregularitats". Carles Tusquets, hereu de la cultura democràtica del Cercle d'Economia, en què cada tres anys es renova automàticament el president, creu necessari que dins el Barcelona s'afavoreixi la "renovació permanent en els òrgans de govern, de tal manera que els qui vulguin dirigir el club no hagin de lluitar contra els qui manen, i a l'inrevés. S'ha d'afavorir que hi hagi un relleu constant en

Un organisme públic dependent de la Generalitat podria tutelar les properes eleccions culés.

l'executiu, d'una manera positiva, sense lluites". Només així, segons el portaveu de Força Blaugrana, partidari de la màxima transparència del procés electoral, s'acabarien polèmiques com la del cens electoral i, de passada, els mecanismes de perpetuació dels càrrecs, "una realitat en l'ordre d'aquest país que evitaria de perdre molt de temps en crítiques negatives per comptes d'estimular idees constructives".

Sembla clar, doncs, que la Generalitat de Catalunya pot haver de mitjançar en el pròxim procés electoral de Can Barça. Una altra cosa són les posicions del govern català. Les relacions institucionals sempre tan "especials" entre Jordi Pujol i Josep Lluís Núñez han ai-

xecat suspicàcies en anteriors comicis electorals al Camp Nou. Segons un empresari català que coneix bé totes dues institucions, en les eleccions del 1997 hi va haver una mena de pacte Pujol-Núñez. "Fins ara, la Llei de l'Esport català ha afavorit Núñez en els processos electorals. Després es va fer un esborrany per modificar la llei, que perjudicava Núñez, perquè obligava a mostrar el cens i a anunciar les eleccions amb una antelació suficient, però el canvi legislatiu no es va fer mai. Sembla que hi va haver un pacte secret de no-agressió Pujol-Núñez, amb el contracte de TV3 com a justificant.

Però enguany Pujol ha vist que Núñez l'ha atacat per la qüestió de la Ciutat Esportiva, i ara es podria trencar l'acord verbal, per més que el president de la Generalitat té por d'alguns precedents (Sixte Cambra)".

Tot plegat fa pensar que els barcelonistes podran decidir lliurement el futur de l'entitat i que un bon procés electoral conduirà inexorablement a un guanyador just. La victòria de la democràcia hauria de ser també el final de la guerra entre els partidaris i els detractors de l'actual president. Segons Joan Castells, "voldria que els qui estan amb el senyor Núñez, els qui no em votaran, no se sentissin exclosos, si jo guanyés les eleccions. Si després queda un grup de persones crítiques amb la meua persona, amb molt de gust les atendre sempre que calgui, perquè les seves crítiques i opinions poden ser valuoses per a l'entitat. El Barça és un club de socis i és necessari que ens escoltem tots plegats, sense desqualificar ningú, una pràctica massa habitual".

Hem d'imaginar, doncs, que a partir d'ara el debat sobre el Barça inspirarà uns discursos que han de servir per construir el model de club que volen els socis i els seguidors en general. No hi ha dubte que la riquesa del debat i la comprensió mútua haurien de contribuir a soldar la fractura social que ara divideix el barcelonisme. Al capdavall, els colors blau i grana són els mateixos per a tothom.

Jordi Finestres